

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési ár:

Egész évre 8 kor. Félévre 4 kor.
Negyed évre 2 kor.
— Egyes szám ára 16 fillér. —
Előfizetések a kiadóhivatalba küldendők.

Megjelenik minden pénteken.

Felelős szerkesztő:

Kálmán Sándor.

A szerkesztőség telefon száma: 1.

Előfizetési pénzek, reklamációk
és hirdetések a kiadóhivatalhoz intézendők.
A lap szellemi részére, vonatkozó minden
közlemények a szerkesztőhöz küldendők.

Jegyzőkönyv

felvéve Szécsényben a szécsényi választó kerületi függelék és 48-as kör helyiségeiben 1909 október 10-én délután 5 órakor a körnek az 1849 október hatodik gyásznapi hatvanadik évfordulójának gyászünnepélyével megülné végett Szepessy József elnökle alatt megtartott közgyűléséről.

A kör tagjai a közgyűlésen feles számmal megjelentek; valamint megjelentek a szécsényi iparosifjak körének küldöttei mint vendégek meghívás folytán.

1. Szepessy József elnök a közgyűlést következő beszéddel nyitotta meg:

Tisztelt közgyűlés! Ha hazánk történelmének múlt századait lelkiszemeinkkel és emlékező tehetségünkkel vizsgálat tárgyává tesszük, — mint ezt a történelem bizonyítja: alig—alig találunk oly mozzanatokra, melyek a jelenleg élőket megnyugtathatnák, sőt kielégíthetnék, de fájdalom, annál több esetet találunk olyanokat, melyekre minden hazáját és ősi alkotmányát igazán szerető honpolgár csak fájó szívvel és hazájáért aggódó lélekkel gondolhat. Ily szomorú esemény gyászünnepülésére jött össze, ma is diszközgyűlésünk: az Aradon 1849-ik év október 6-án mártír halált szenvedett 13 nemzeti hősnök emlékének 60-ik évi ünnepelésére. Bocssáson meg a tisztelt diszközgyűlés, hogy nemzeti martirjaink bővebb ismertetésébe nem bocsátkozom; ezt megfogja tenni diszközgyűlésünk ünnepi szónoka. Megjelent igen tisztelt vendégeinket, valamint körünk tisztelt tagjait szívélyesen üdvözlöm s diszközgyűlésünket megnyitom.

A jegyzőkönyvet az alapszabályok értelmében a titkár fogja vezetni. A jegyzőkönyv hitelesítésére Dr. Gutfreund Emil és Micsinay Béla tagokat kérem fel.

Egyszersmind felkérem Nemess Győző urat ünnepi beszéde megtartására.

2. Nemes Győző ur erre a következő beszédet mondotta:

Tisztelt közgyűlés! A magyar nemzet életében ép úgy, mint más nemzetek s egyes családok életében, vannak örömnapiak és vannak gyásznapiak. Ha nemzetünk ezer éves történetét átlapozzuk, lehetetlen a költővel fel nem jajdulnunk s imaszerű fohászban nem kérnünk a magyarok istenét, hogy: „Balsors a kít régen lép. Hozz rá vigasztalást; Megbűnhődte már e nép A multat s jövődőt!” — mert habár nemzetünk történelmében voltak és vannak fényes idők, de ezer éves küzdelmünkben annál több volt a szomorú esztendő, úgy hogy a nemzet nyelvén közmondássá vált a dal: „Rég veri már a magyart a teremő.”

A sok—sok szomorú emlékből azonban kiváltképen három nap az, mely legmélyeb-

ben van bevéve nemzetünk szívébe, s ezek: a mohai pusztai vereség; a mohácsi vész napja; és 1849 október 6-dika, az aradi 13 vértanu kivégeztetésének napja. A két előbbire az idő már oly sűrű fátyolt vont, hogy már csak mint régen mult eseményt említhetjük; ámde 1849 október 6-dikának emléke dacára, hogy arra a nemzet feledés fátylát borította az uralkodóval kibékülés alkalmából — szívünket, bár hosszú 60 év telt is el azóta, még most is összeszorítja. Sajog és fáj az, hogy ily napot kénytelen följegyezni a történelem. — De hát mi is történt ezen a napon? Azon dicsőséges harc sorsa, melyet nemzetünk törvényes jogainak kivívásáért megküzdeni kényszerült — az ellenük küldött osztrák zsoldos sereg kiverése után következett orosz beavatkozás után el volt döntve. A külföld nemtörődomsége, melyet élet halál harcunkat nézte, s legfőképp azon belső egyenlenség, a melyet Görgey az összes magyarországi hadak fővezérének Kossuth gyűlése szívébe — csak egyetlen egy utat hagyott immár nyitva: a tisztességes békét. Nagy — haló poraiban is áldott — hazánk fia: Kossuth Lajos, kinek személye a Debrecenben 1849. április 14-én a Habsburg uralkodó házra kimondott trónvesztesség után a békét lehetetlenné lette volna, a haza felé — korlátlan hatalmat — ennek kívánságára — Görgey Arthur fővezérre ruházta át, maga pedig a hontalan bujdosásnak indult.

A korlátlan hatalommal rendelkező Görgey azonban nem használja ki az osztrákoknak az orosz segítő sereg iránt féltékenységet s halálosan megsérti és engesztelhetlen gyűlöletre ragadja azon tényével, hogy 1849 augusztus 13-án a világosi mezőn feltétlenül lerakja a fegyvert az orosz előtt, — kiszolgáltatva azzal nemzetét és bajtársait a bizonytalan, de mindenesetre sötét jövőnek s Paskievics az orosz sereg fővezére büszkén jelentheti urának, a minden oroszok cárijának, hogy „Magyarország felség lábai előtt hever” — a nélkül, hogy csak egyetlen számottevő győzelemről dicsekedhetett volna.

Az orosz cár pedig a fegyvertelen magyar sereget kiszolgáltatja az osztrákoknak. Csak Görgeynek tud az orosz trónörökös kegyelmet eszközölni a császárnál.

Haynau tábarszernagy a magyarországi osztrák sereg fővezére, a császár feljuthatma megbizottja nevében augusztus 23-án veszi át Világosnál a fegyvert letett szomorú magyar sereget Niepelberg osztrák tábornok, kinek első dolga volt a lefegyverezett seregtől eltávolítani a vezéreket és aztán katonáinak szabad rablást enged. Majd a szomorú sereg tagjait kegyelemből besorozza az osztrák seregekbe — a tiszteket is közlegényé téve — s viszik őket az olasz harctérre.

A főbb tiszteket, tábornokokat pedig Haynau az aradi várba csukítja, mert ádáz gyűlölete szomorúbb sorsot szánt a magyar sereg e diszei, virágainak az olasz harctérnél. A zsarnok borzasztó boszút állt a sok veresséért, melyet a magyar vezérektől szenvedett. Grünne gróf, ki Latour meggyilkoltatása napján megesküdött, hogy egy év múlva Latourért a szabadságharc minden vezér fiát bitófán akarja látni, pokoli eszméjét véghezviendő, október hó 6-án gyalázatos igazságtalan ítélet alapján bakó kézre juttatta a hősokeket szám szerint 13-at, a pribék név felavatlán ezzel Aradot a magyar nemzet golgotájává, október 6-át örökös gyásznappá. Azóta ünnepeljük meg október hatodikát nemzeti gyásznappként. Fájó, de büszke szívvel emlékezünk meg e napon a dicső hősokekről, a kik meghaltak a hazáért, életökkel pecsételve meg magasztos küzdelmüket a hön szeretett heza szabadságáért. Tizenhármán voltak a hősoke, kiknek élete örökké szent példája marad a hazaszeretletnek, a kiknek emlékére szentelt gyászünnepélyünk keretében imaszerű fohással kérjük a magyarok istenét, hogy:

„Legyen áldott a föld, hol ők kint szenvedtek,

Legyen oltár, hova bucsura menjenek
A honnak fiai és lelkes lányai,
Emlékekre lelkes könnyeket hullatni,
Legyen áldott a föld, a melynek fövére
Kiömlött négyöknek piros meleg vére.
Nőjön ott dusabban a kalász s szebb legyen

A tavasz virága ottan mint más helyen.
Dusabb is a kalász, szebb is ott a virág,
Hisz hősoke vértől kölcsönzi illatát...
Legyen áldott a föld, hol e virág terem,
A te szép virágod, dicső honszeredem!”
3. A Szózat éneklése után —

4. elnök Kasza Pál urat szólítja a felolvasó asztalhoz, a ki Magyarország millenárius történetének X-ik kötetéből azt a fejezetet olvasta fel „A kivégzések” címmel, a melyben az önvédelmi harc szerencsétlen vége után vértanu halált szenvedett hazafiak sorsa van tömör vonásokban ismertetve kimagaslóan a honvéd sereg 13 tábornokáé, kik közül Pöltemberg, Török Lahner, Knezics, Aulich, Nagy Sándor, Leiningen-Westenburg, Damjanich, Vecsey a bitófán, Kis Ernő, Schweidel, Desewffy golyó által haltak meg Aradon 1849. október 6-án. Ugyanazon napon Gróf Batthyány Lajos Magyarország első alkotmányos felelős miniszterelnöke, minden idők egyik legnagyobb legnemesebb férfija golyó által Pesten.

Merítsen tápot emlékükből haza szeretőnk.

5. Kálmán Sándor indítványára a közgyűlés Nemes Győző és Kasza Pál uraknak

a gyászünnepélyen közreműködésükért köszönetet szavaz s elhatározza, hogy a gyászünnepélyen elmondott beszédek szövegét jegyzőkönyvbe vétesse.

6. Simonides János ur indítványára pedig elhatározta a közgyűlés hogy a gyászünnepély lefolyását felülbíró közgyűlési jegyzőkönyv, a mely az ünnepélyen elmondott beszédek is tartalmazni fogja, a Szécsényi Hírlapban közzététessék s a lapra vonatkozó száma a kör költségére Szécsény község közönségének minél számosabb példányban megküldessék, a szívekben a hazaszeretet ápolására.

A közgyűlés megbizsa az elnököt, hogy ezen határozat végrehajtásáról gondoskodjék.

7. Elnök indítványozza, hogy az aradi vértanúk vesztőhelyének a nemzet részére megszerzése költségeihez a kör pénztárából 50 korona adománnyal járuljon.

A közgyűlés az indítványt elfogadja s megbizsa az elnököt, hogy az 50 korona adománynak a kör részéről elküldése iránt intézkedjék.

8. Elnök a közgyűlésnek bejelenti, hogy Sándor Móríc szécsényi takarékpénztári igazgató úr Rudolf elhalt trónörökös és Béla király névtelen jegyzője szobrai fénykép felvételét ajándékozta a körnek diszes keretben s a képeket a kör társalgójában ki is függesztette. Indítványozza, mondjon a kör köszönetet közgyűléséből jegyzőkönyvileg a nemes adományozónak; határozza el, hogy az adományozó ezen cselekedetét jegyzőkönyvileg megörökíti s minderről a jegyzőkönyvi kivonatot a közgyűlés az adományozó takarékpénztári igazgató urnak kézbesítse.

A közgyűlés az elnök előterjesztéseit örömmel teszi magáévá; Sándor Móríc takarékpénztári igazgató úrnak a képeknek a kör részére adományozásáért jegyzőkönyvileg köszönetet szavaz; elhatározta, hogy a képek adományozása az adományozó személyének s az adományozás tényének a kör részéről

igaz becsülése tanuságául jelen közgyűlési határozattal jegyzőkönyvileg megörökítessék; egyszersmind megbizsa az elnököt, hogy jelen határozatának Sándor Móríc takarékpénztári igazgató úr kezéhez juttatása felől intézkedjék.

9. Elnök a közgyűlést következő beszéddel rekesztette be:

Tisztelt közgyűlés! Fájó kebellemről kelt le nemzeti marfirjaink iránt honfiul kegyeletünket. Legyen nekik könnyű a hazai hant, a mely alatt porladnak. Adjon a magyarok istene nekik örök boldogságot. Mi pedig az ő dicső példájokból tanuljuk meg igazán, önzetlenül szeretni a hazát; úgy mint ők szerették; akkor remélhetjük nagy Széchenyiek jóslatának teljesülését: „Magyarország nem volt, hanem lesz.” Hálás köszönetet mondok kedves vendégeinknek, nevezetesen az iparos ifjusági önképző kör tisztelt tagjainak, a mi fiatal barátainknak, valamint körünk összes tagjainak szíves megjelenésükért. Mindnyajunk azon hő kíváncsával zárom be diszközgyűlésünket: Éljen a hazai Éljen a király!

A közgyűlés a Himnusz éneklése után oszlott szét.

Kelt mint fent.

Szepessy József

Barca Kálmán

Hitelesítjük:

Dr. Gutfreund Emil

Micsinay Béla.

HIREK.

Képviselőtestületi közgyűlés. Városunk képviselő testülete f. hó 13-án Bölöny Ödön városbíró elnöklése alatt ülést tartott.

A járási székház építésének kérdésében az előjáróság javaslata szerint Emődi Vilmos és Ruszinkó Antal hozzászólása után egyhangulag elhatározta a képviselőtestület, hogy az építési költségekhez évenként 100 koronával járul hozzá.

A Pintér Sándor-féle ház és beltelek megvételének ügyében határozni nem lehetett, mert a képviselőtestületi tagok megfelelő számban nem jelentek meg.

Felhatalmazást nyert az előjáróság hogy a jövő évi költségvetés terhére a tűztorony kijavítását már most eszközölhesse.

A szőlő. A múlt évi bortermésünk úgy minőségileg, mint mennyiségileg jónak volt mondható. Az idei termés még sokkal jobbnak ígérkezett s tán jobb is több is lett volna, ha a mennyiséget a perenoszpóra és lisztharmat, a minőséget pedig a nyári rossz időjárás hátrányosan nem befolyásolja.

A perenoszpóra ellen a szőlőgazdák sikeresen védekeztek, négyezer, ötször permeteztek. A lisztharmat káros hatását pedig kénmájazással gyengítették. Ma már a szőlő befejeztével határozottan megállapíthatjuk, hogy az idei termés is jobb a közepesnél.

A borok minősége bizon jóval silányabb a múlt évi termésnél, de annak nem csak a nyári rossz idő az oka, hanem a szőlőbirtokosaink is, mert ha pár héttel később szüretelnek, az igen kellemes őszi időjárás a borkak minőségét lényegesen megjavította volna.

Adomány. A szécsényi függetlenségi és 48-as kör folyó hó 10-én tartott rendkívüli diszközgyűlésén Szepessy József elnök indítványára az aradi vesztőhely megváltására 50 koronát adományozot.

A „Nógrádi és határ pánzintézeti tisztviselők egyesülete” november hó 7-én délelőtt 11 órakor tartja meg alakuló ülését Balassagyarmaton a városháza nagytermében.

A közgyűlés igen népesnek ígérkezik, mert mint halljuk nem csak a körzethez tartozó összes tisztviselők óhajtanak az alakuló gyűlésen részt venni, hanem a pánzintézetek vezetői és igazgatósági tagjai közül is igen sokan bejelentették a közgyűlésen való részvételüket.

TÁRCA.

Születésnapra.

Lombhulláskor, hervadáskor

Születél!

Borus őszbe tavaszi fényt

Hintetél!

Tavaszi legyen az életed

Mind végig

S annak fénye sugározzék

Az églig!

Borus őszre csak onnan

Emlékezzél

Hogy te akkor, lombhulláskor

Születél.

Z. K.

A két kép.

A Szécsényi Hírlap eredeti tárcája.

Kiürülnek a kaszinó termei. A szolgál egymásután oltja el a lámpákat; elcsöndesül, elcsöndesül minden, csak a hold tekint be kíváncsi, fűrkésző szemekkel az üres szobákba. Rezgő sugarai végig siklanak a padlón valjon nem pillanthatna-e meg ott valamit, a mi érdemes a megtekintésre?

Semmit!

A melancholikus sugarak a padlóról lassan felkúsznak a falakra, az asztalokra.

Bizony ott sincs más, mint egy-egy kártyacsomó, a mit a szolgál elfelejtett eltenni a kíváncsi szemek elől.

De mégis!

Két kép fekszik az egyik asztalon, a miket érdeklő, feszült figyelemmel szemlél az ég éjjeli vándora; minden oldalról körülözönlő bágyadt sugaraival, nézi-nézi merőn: valjon kik lehetnek e szokatlan látogatók ezen a helyen?

Az egyik uralkodói alak vadász öltönyben, fegyverrel vállán; szemei a távolban látszanak merengeni.

A másik barát, karos székben ül, kámszája mélyen szemébe huzva egész fejét beárnyékolja s a kandí hold nem bír arcába tekinteni. E fölötti bosszúságában aztán egy fa lombjai mögé rejtőzik s a szoba elsötétül.

A toronyban tizenkettőt vör az óra.

A szellemek órája!

Megelevenednek ez eddig csöndes termek. Itt is-ott is megzörren egy-egy szék; halk csikorgás támad a butorok éresztékeiben, mintha láthatatlan alakok ötköznének hozzájuk!

Egy-egy leheletszerű sóhaj lebhen el az éji csöndben, a mit váratlanul megszakít egy halk tüszentés:

— Pch! . . .

— Ki az? kérdi egy szellemhang

— Én vagyok, testvérem! hallatszik a

sóhajszerű felelet: Anonymus Belae regis natorius.

— Ödvözöllek szent Atyám! minő öröm, hogy a sors veled hozott együvé; veled, kinek könyve a magyarok bejövételéről anyi kellemes órát szerzett nekem egykoron.

— Te ösmersz engem? hát te ki vagy? testvérem!

— Szép név! miért lennék más? Hisz ami voltam, mindaz elmaradt tőlem a sírnál; ismerni nem ismerhetsz, századokkal éltem te utánad, szólíts csak testvérednek.

— Istennek tetsző beszéd ez, testvérem! Kevesen vannak, a kik így gondolkoznak, mint te! Hiszen a gyarló emberek futvást futnak, kapva kapnak a világi hiúságok után, oltárt emelnek maguknak és megkövetelik, hogy a tömeg tömjénezen nekik; igyekeznek embertársaik . . . pczüli! . . . válaíra kapaszkodni, hogy többnek látassanak lenni, mint mások és nem gondolják meg, hogy ők is . . . hpch! . . . hogy ők is porból lettek, porrá lesznek! De talán untatlak is testvérem.

— Oh nem! szent Atyám, — örömmel hallgatlak.

— De mond csak testvérem, hallásod bizonyos jobb, mint a . . . hpch! . . . az éryém, micsoda sejtelmes hangok, láthatatlan lények járnak itt körülöttünk?

— A multnak sötét árnyai, szellemei azok szent Atyám, melyek elmúlni nem tud-

Tanítói gyűlés. A nógrádvármegyei róm. kath. tanítók Balassagyarmat szécsényi köré folyó hó 21-én városunkban a róm. kath. iskolában tartja évi rendes közgyűlését.

Eljegyzés. Beloáthi Balásy Árpád földbirtokos október 3-án tartotta eljegyzését Balassagyarmaton özvegy szentmiklósi és óvári Pongrácz Adámné, született trebosztói és révai Révay Malild leányával Matilddal.

Ifj. Fleischer Zsigmond bőrnagykereskedő eljegyezte Mautner Stéfi urleányt Budapesten.

Vasúti baleset. Az „Aszód-Balassagyarmat Losonci” helyi érdekű vasútvonal Nógrádszalka állomásán folyó hó 12-én este baleset érte a 6061 számú tehervonatot.

Valamint a legtöbb árverésnek alapját a „váltó” képezi, úgy a vasúti balesetek is rendszerint a „váltó”-nak tulajdoníthatók. A nógrádszalkai vasúti balesetet is a váltó okozta.

A 6061 számú tehervonat az állomáshoz közeledvén, lasította menetét. A váltón úgy a mozdony, mint a legtöbb kocsit áthaladt, amidőn az utolsó két kocsi a váltó visszacsapódása következtében a sínparáról lesiklott.

Szerencsére emberben kár nem esett s a vasúttársaságnak is csak igen csekély anyagi kárt okozott. Ezen baleset következtében az esteli személyvonatok utasai átszállással folytathatták csak utjaikat.

Az Osztrák Magyar Bank hat vármegye területére beosztott bankfiók főnöke e napokban végezte a Szécsényi Takarékpénztár r. t. közreműködésével évi szokásos szemléjét. Nagy fontosságú ténye ez jegybankunknak, mert ezen alapszik a bankjegyl forgalom bank-szerű fedezeti rendszere. Tudvalevő, hogy az összes kezeink közt forgó és népiesen papírpénznek (pedig hála Istennek nem az) nevezett bankjegyeknek kétféle fedezete van: Érc és bankszerű. Ez utóbbi a jövedelmező; az előbbi védelmében a gazdasági élet kénytelen rengeteg áldozatot hozni. A bankszerű fedezet teszi szükségessé az információ gyűjtését, melyeket nagy fontossága miatt városkánkban ezutal is a bankfiók Ruschil Ágost intézett el. Magyarán szólva ilyenkor tulajdonképpen minden kereskedelmi cég és közgazdasági faktor hitelképessége lesz megállapítva.

Az angol bár háború 10 éves évfordulója.

Október 10-én múlt 10 éve az angol-búr háború kitörésének. Akkoriban az egész világ figyelmé a két kis afrikai köztársaság Transvaal és Oranje felé fordult. Nem is csoda. Hisz Transvaal véd és szövetségeseivel Oranjeval nem volt képes 30—40 ezer emberrel többet harcterre küldeni, mégis Transvaal üzenté meg a háborút Angliának a világ legnagyobb hatalmának.

Az angol-búr háború kitörésének tíz éves évfordulóján ép oly rokonszenvvel gondolunk az elnyomott két kis köztársaság minden lakójára, mint a mily simpatiaival kísértük annak idején élet-halál harcukat.

Oyakornok. Fiatal nőtlen érettségizett jegyzői pályára készülő szép írásu egyén Szécsény nagyközség (Nógrád vármegye) jegyzői hivatalában havi 60 kor. segélydíj mellett folyó évi november hó 1-ével alkalmazást talál. A ki már némi gyakorlattal bír — előnyben részesül. — Ajánlatok okmányolandók. Konrád Ödön főjegyző.

Lekszi Koma.

Görög János, ki családi neve helyet ezt az elnevezést abból az időből örökölte, mikor még a nagyapja csak másodmagával volt kereskedő Szécsényben, bele ünt az üzletbe s gazdálkodni kezdett, — nagyobb tevékenységhez lévén azonban szokva, vállalt oly közigazgatási hivatalt is, hogy koronként egy-egy kerületeket kellett bejárnia, időközben csak úgy pipaszóval látogatván el a hivatalba. — Eh, mit sétál ez itt köztünk, mint a görög az üres boltban, csak úgy fumigálva, szólal fel az egyik tisztviselő, fogjuk az irodai munkára kisegítőnek s kiosztottak neki egypár darabot. Másnap szólítja a főbíró: Görög bácsi, én még az ékiratos táblákat nem tanulmányoztad, legyen szíves ezt elolvasni — s kezébe adta a kézírását. Nézi közelből, nézi távolból, kikap egy-egy szót belőle, de bizony végig olvasni önmaga sem tudta. Ezzel a kaligrafiával kiállított levelet küldött egyszer egy ismerősének, aki — procul negotiis — valami félreeső helyiségben gazdálkodott apai örökségén. — Fel-

bontja, nézi, de csak az tudta elolvasni, hogy „igen tisztelt Lekszi úr!” — azon tul egy szót sem. Átment a szomszéd birtokoshoz, a ki jogvégezett és luteránus ember volt, de bizony keitlen sem bírták a levél tartalmát kibetűzni. Akkor a küldöncött fogta vállatára, nem üzent-e az ur valamit szóval? nem az, kérem, volt a felelet, ezt a levelet is nagysietve írta, úgy el van foglalva. Hát mivel van elfoglalva? Keresztelőre készül, mert nagy öröm van a háznál, fiu-gyermekek született. Lekszi úr homlokára illesztette a mutató-ujja végét: ahá — tudom, — keresztelőre készül, lehát komának hív, azért köldök egyenesen megbízható embert — s gyorsan szalonruhába öltözött és drága angin porkőpönyegben hajtatott a város felé. Utközben ékes diktiót is fogalmazott elméjében s így állított be Görög János portájára. Mennyire elcsodálkozott azonban mikor a kis honpolgárt főlehallatára már Palkó néven dédelgettek s a keresztelői lakomából csak egy tál cukorsütemény volt az asztalon meg néhány korty Karcos a palackok fenekén. — Nem értette a dolgot, csak azt látta, hogy elkésett és szemrehányólag mondta: lát mi ördögbe hívott engem komának, ha nem várt be a keresztelővel? — Nem hívtam én komának, kérem alázatosan, felelte a gazda, csak azt kérdeztem, hogy nem volna-e két-három köpű méhe eladó, mert hallottam, hogy sok van. Manó vigye a méheket, miért nem írta meg olvashatóan. Hiszen megírtam kérem alázatosan, de ha nem tetszett tudni elolvasni De azért csak ne tessék haragudni, kérem alázatosan. — hozok egy kis friss bort. Igya meg maga, hiszen mindig dőhos bora volt, fejezte be Lekszi és ott hagyta a faképnél, csak azon csodálkozott, hogy az utcán minden ismerőse Lekszi komának szólította. Bizonyára a kocsisa hozva ázalatt forgalomba a megfeszített hirt. Rajta is száradt, bár csak később avatta őt a patyikus valóságos komává.

nak és a midőn elérkezettnek látják az időt kísértetekként vissza-vissza térnek és ez így lesz, míg csak ember él e földön.

— Szavaid me . . . hpcük! hpcük! . . . megborzongatnak, testvérem.

— Szent Atyám ággódom érted, félek bajod lesz!

— Ez a kriptai, dőhos levegő jár . . . phcük! . . járta át agg csontjaimat.

Ugy saját érdekemben kérlek szent Atyám . . . távozzunk innét!

A két kép megindul! Az ajtók feltárlanak előttük s elhagyják a kaszinó termeit.

Reggelre kelve pedig, midőn a Takarékpénztár ajtai megnyílnak, a képek ott fekszenek a tanácsterem asztalán.

Hogy kerültek vissza?

Viszaküldték?

Ki küldte vissza?

Sokáig találgatták; de hogy fejfájást ne okozzon senkinek elmondtam, a hogy Álom Tündérke nekem elmesélte.

Megnyílnak a függetlenségi és 48-as kör ajtai.

Gyülekeznek a tagok egyenként vagy kisebb csoportokban.

Mindanyinak az arcán ünnepélyes komolyság honol: az aradi gyásznapi emlék-ünnepére jönnek össze.

A belépőket két kép fogadja: „Rudolf

trónörökös” és „Anonymus” szobrainak sikerült fénykép reproductiója.

A szécsényi takarékpénztár ajándéka.

A két kép némán tekint alá a falakról a gyülekezőkre; Anonymus arcán olvasni lehet a kérdést: Valjon mi leszen ebből?

Nem sokáig kellett várnok.

A szónok megható szavakban festi a nemzet gyászát; mélyen meghatva, fájdalmas arcal hallgatják az egybegyűlteket.

Egyszerre melán, az orgona hűgő hangjaihoz hasonlóan kél az ajkáról a fohász:

— „Isten áldd meg a magyart!”

— Áldd meg! . . . hangzik vissza leheltszerűleg a képek felől.

Mind magasabbra-magasabbra emelkednek az ének hangjai, mintha az egeket akarják megostromolni, hogy egy nemzet fohásza annál bizonyosabban eljuthasson a leghatalmasabb trónjához:

— „Megbűnhődte már e nép

A multat s jövődöt!”

— Megbűnhődte! . . . sutlogja a csendes viszhang.

Aztán mind halkabbá válnak az ének hangjai, míg végül csendes fohásként elhalnak.

Az alkony leereszkedik a városra, belopja magát a kör szobáiba, — Ünnepies hangulatban távoznak a tagok . . .

A szolga eloltja a lámpákat; csend sötétség borul az eléb népes szobákra.

A toronyban tizenkettőt üt az óra.

A szellemek órája!

Megelevenednek újból a csendes termek.

Mintha langy tavaszi szellő szállna végig az ódon falak közt, lágyan simulva hozzá a két képhez. Valjon nem az aradi 13 vértanú kereste-e föl azt a helyet, a hol néhány órával előbb szent emléköknek kegyelettel adóztak? . . .

És szellemhangon száll képtől képhez a kérdés:

— Szent Atyám! hogyan érzed magadat?

— Deo sint landes! — kedves testvérem, úgy érzem itt magamat mint szentegyházban, a hol a hívők zsolozsmákat énekelnek Isten dicséretére és én ennél szebb, magasztosabb zsolnart sohase hallottam. Balzsamcseppek voltak ezek fájó tagjaimra és ha testvérem méltányolja érzésemet, azt vagyok mondandó: maradjunk mi csak itten!

— Oszlom szent Atyám nézetedet, volt a beleegyező válasz.

És Anonymus mellére hajtja fejét, csuklóját mélyen arcára huzza s hosszan-hosszan elmereng a dicső multakon, míg társa szeméit előre szegezve a jövő homályát látszik kémlelni uralkodói tekintetével.

Valjon mit lát a mi földi szemeink elől elrejtett jövőben?

„WERTHEIM”
pénzszekrény és íróasztal
fedéllel bíró kitűnő karban,
eladó! Cim a kiadóban.

724—909 szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel köz-
birré teszi, hogy a B.-gyarmati kir. törvény-
szék 1907 évi 11250 számú végzése követ-
keztében dr. Szóke Jenő ügyvéd által képví-
selt Pollák Jónás javára 22 K. s jár erejéig
1908 évi okt. hó 9-én fogatosított kielégi-
tési végrehajtás útján felülfoglalt és 920 K.-ra
becsült következő ingóságok, u. m.: sertések,
1 borjú és 2 ökör nyilvános árverésen ela-
datnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járás-
bíró 1907-ik évi V. 526/7 számú végzése
folytán 22 kor. tőkekövetelés ennek 1908 év
szeptember hó 30 napjától járó 6% kamatai
eddig összesen 27 kor. 30 fillérben bíróság
már megállapított és árverés kitűzés 8 kor.
40 fill. költségek erejéig Pusztatercsen leendő
eszközlésére 1909 év október hó 21-ik nap-
jának délutáni 3 órája határidőül kitűzetik
és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly
megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett
ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és
108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett
a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsá-
ron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat
mások is le és felülfoglaltatták, s azokra
kielégítési jogot nyertek volna, ezen árveré-
se az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmé-
ben ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szécsény, 1909 évi okt. hó 6-án.

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

720—1909. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881.
évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel
közhirre teszi, hogy a Budapesti keresk. és
váltó kir. törvényszék 1909 évi 90343. számú
végzése következtében Terstyánszky István
ügyvéd által képviselt Selypi cukorgyár r. t.
javára 191 K. 20 f. s jár erejéig 1909 évi
augusztus hó 9-én fogatosított kielégítési
végrehajtás útján felül és lefoglalt és 1170
K.-ra becsült következő ingóságok, u. m.:
1 kazal búza, 2 kocsi, 1 szecskaavágó, 1 te-
hén, 1 borjú, 2 lószerszám és 1 hidas nyil-
vános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járás-
bíró 1909-ik évi V. 406/2 számú végzése
folytán 191 kor. 20 fill. tőkekövetelés ennek
1909 év jan hó 20 napjától járó 6% kama-
tai eddig összesen 65 kor. 98 fillérben bi-
róság már megállapított és árverés kitűzés
3 kor. költségek erejéig Nógrádludányban
leendő eszközlésére 1909 évi október hó
23-ik napjának délutáni 3 órája határidőül
kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók
ezennel oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy
az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz.
107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés
mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén
becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat
mások is le és felülfoglaltatták, s azokra
kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az
1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében
ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szécsény, 1909. évi okt. hó 6-án.

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

725—1909. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881.
évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel
közhirre teszi, hogy a marosvásárhelyi kir.
járásbíró 1907 évi Sp. I 166/2 számú vég-
zése következtében dr. Szóke Jenő ügyvéd
által képviselt Váradi Samu javára 150 K. s
jár erejéig 1907 évi júl hó 2-án fogatosí-
tott kielégítési végrehajtás útján felül lefog-
lalt és 758 K.-ra becsült következő ingósá-
gok, u. m.: 1 varrógép és bútorok nyilvános
árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járás-
bíró 1907-ik évi V. 225/8 számú végzése
folytán 25 kor. hátralékos tőkekövetelés en-
nek 1907 év ápril hó 9 napjától járó 5% ka-
matai eddig összesen 19 k. 75 fillérben bi-
róság már megállapított és árverés kitűzés
14 k. 40 fill. költségek erejéig Nógrádludány-
ban leendő eszközlésére 1909 évi október hó
22-ik napjának délutáni 3 órája határidőül
kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezen-
nel oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy
az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz.
107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés
mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén
becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat
mások is le és felülfoglaltatták, s azokra
kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az
1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezek
javára is elrendeltetik.

Kelt Szécsény, 1909 október hó 6-án

Nagy, kir. bir. végrehajtó.**GLASER DEZSŐ**

fűszer és lisztkereskedő

SZÉCSÉNYBEN a piac téren.

Raktáron tartja a legjobb minőségű hengermalmi
liszteket, továbbá jó minőségű fűszerárut és
cukorkákat.

Rendelmények házhoz szállítatnak. ☀ Jutányos árak és pontos kiszolgálás.

GLATTSTEIN ADOLF
KÖNYVNYOMDÁJA, KÖNYV- ÉS PAPIRKERESKEDESE SZÉCSÉNY.
Elvállal mindenféle könyvnyomdai munkákat
a legjutányosabb árak mellett.

CLAYTON & SHUTTLEWORTH
Budapest, Váci-körút 68,
által a legjutányosabb árak mellett ajándékoznak:
Locomobil és gőzcséplőgépek,
szalmakaszalók, járgány-cséplőgépek, lőharc-cséplők,
tisztító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek,
szénagyűjtők, boronák, sorvetőgépek, Planet Jr.
kapálók, szecskaavágók, répaavágók, kukorica-
morzsolók, darálók, őrlőmalmok, egyetemes
szék-ekék, 2- és 3-vasú ekék és minden
egyéb gazdasági gépek.